

Lekce 1

Jak zvládat hněv

Ti dva na sebe křičeli, tváře rudé vztekem, prudce gestikulovali. Jejich malá dcerka a syn se schovávali za sedačkou v obývacím pokoji, bratr tiskl malou sestřičku k sobě. Sousedí odvedle slyšeli křik a pláč, ale nechtěli se do toho plést. Když se stmívalo, vyřítíl se otec z domu na ulici. Matka běžela do ložnice, zuřivě praštila rukou do polštáře a poté se v slzách zhroutila na postel. Děti opatrně vykoukly zpoza pohovky, aby se ujistily, že je po hádce. Tato scéna se opakovala téměř každý týden.

Hněv je velmi silná emocionální reakce, je naší odezvou na různé okolnosti. Hněv ničí naše životy. Otázkou je: „Je hněv hřích?“ „Je možné ho kontrolovat?“ Tato lekce vám nabídne biblický pohled na to, co je hněv a jak jej chápat.

Osnova

Aspekty hněvu
Zvládání hněvu
Pravidlo lásky
Boží spravedlivý hněv

Cíle

1. Vysvětlit pozitivní a negativní aspekt hněvu.
2. Uvést způsoby zvládání hněvu.
3. Probrat, jak funguje pravidlo lásky, když se hněváme.
4. Popsat aspekty Božího spravedlivého hněvu.

Aspekty hněvu

Cíl 1: Vysvětlit pozitivní a negativní aspekt hněvu.

Hněv na nás útočí zevnitř i zevně. Existují tři složky hněvu: emoční (jak se cítíš), kognitivní (co si myslíš) a behaviorální (jak se chováš). Určité projevy hněvu v myšlenkách, slovech nebo skutečích mohou být jasně hříšné, ale pocít hněvu jako takový hříšný být nemusí.

Hněv může mít biologickou příčinu. To je patrné na dětech. Když nedostanou to, co chtějí, rozhněvají se. Děti se hněvu nemusí učit, hněv je jejich přirozená reakce na stres nebo frustraci. U dospělých může být emoce hněvu součástí Bohem stvořeného vnitřního mechanismu, který jim pomáhá dodáváním energie a motivace k dosažení obtížných nebo nebezpečných úkolů.

Hněv je rovněž naučená reakce, která závisí na mnoha faktorech. Můžeme například napodobovat způsoby zvládnání hněvu ostatních lidí, včetně svých rodičů. Přísloví 22,24–25 nás varuje: „Nepřítel se s hněvivým člověkem a s mužem vznětlivým se nestýkej, ať se nepřizpůsobíš jeho stezkám a nenastražíš léčku své duši.“ Ačkoli ne každý hněv je hříšný, Bible nás obecně nabádá, abychom se hněvu zdrželi. Žalm 37,8 říká: „Odlož hněv a zanech rozhořčení, nevzrušuj se, ať se nedopustíš zlého.“ A Šalomoun píše: „Nebuď snadno popudlivý k hněvu, mrzutost odpočívá v klíně hlupáků. (Kazatel 7,9; B21) Autor přísloví píše: „Rozhořčení je kruté, hněv je jak povodeň...“ (Přísloví 27,4)

Negativní aspekt hněvu

Projev hněvu v sobě nese pocit podráždění, nenávisti, sebelítosti, zlosti, frustrace, nízké důstojnosti, pesimismu nebo slovní či fyzickou agresi. Lidé často nevědí, jak se svým hněvem naložit. Pokud dáte nepřátelské lidi dohromady, mohou vytvořit ještě více hněvu. To můžeme jasně vidět v reportážích o protestech a demonstracích, které se vymykají kontrole a mnohdy končí zraněními nebo smrtí.

Některým lidem v gangsterských nebo teroristických skupinách přináší hněv a agrese pokroucený smysl pro úctu. Taková úcta nemá nic společného s pravou, božskou úctou. Autor listu Židům píše: „Usilujte o pokoj se všemi lidmi a o svatost, bez níž nikdo neuvidí Pána. Dávejte pozor, aby se někdo nepřipravil o Boží milost a aby se nerozbujel nějaký kořen hořkosti, který by nakazil a poškodil mnohé.“ (Židům 12,14–15; B21) Ježíš nás vybídl k tomu, abychom se zřekli svého hněvu a odpustili. Nevyřešený hněv a neodpuštění ne-

jsou pouhou reakcí na vnímanou křivdu, ale postojem pýchy, která zraňuje naše přátelství s Bohem.

Genesis 4,1–16 nám nabízí působivý příběh o hněvu. První dva lidé, Adam a Eva, měli dva syny – Kaina a Ábela. Jednoho dne tito synové přinesli dar Bohu. Ábelův dar Boha potěšil, ale Kainův ne. Bible nám přesně nepopisuje, proč nebyl Kainův dar přijat, ale víme, že Kain vzplanul hněvem nad celou situací. Ve verších 6-7 Bůh konfrontuje Kaina s jeho hněvem: „Proč jsi tak vzplanul? A proč máš tak sinalou tvář? Což nepřijmu i tebe, budeš-li konat dobro? Nebudeš-li konat dobro, hřích se uvelebí ve dveřích a bude po tobě dychtit; ty však máš nad ním vládnout.“ Hned poté vzal Kain Ábela na pole, kde ho zabil. A tak je první zaznamenaná vražda v historii důsledkem hněvu.

Pozitivní aspekt hněvu

Hněv má očividně negativní aspekt, ale i pozitivní. Hněv může sloužit jako indikátor, že něco není emocionálně v pořádku. Hněv může být příznakem frustrace, strachu ze selhání, neúspěchu, nevyřešeného pocitu viny nebo fyzického vyčerpání.

K ilustraci pozitivního aspektu hněvu se podívejme, co píše Pavel v 2. Korintským 11,29: „Je někdo sláb, abych já nebyl sláb spolu s ním? Propadá někdo pokušení, abych já se tím netrápil?“ Pavel se rozhněval, když lidé byli sváděni k hříchu zvláště falešnými učiteli a pokrytci. Tento druh hněvu je často popisován jako „spravedlivý hněv“. Spravedlivý hněv se nikdy nevymkne kontrole; nikdy nás nepřivede do hříchu. Tyto ojedinělé situace spravedlivého hněvu nás naopak více přibližují Bohu, protože vidíme všechnu tu nemorálnost kolem nás. Hněv může motivovat lidi, aby se postavili zlu a utrpení.

I Ježíš projevil svůj hněv. V Markovi 3,5 čteme: „Tu se po nich rozhlédl s hněvem, zarmoucen tvrdostí jejich srdce.“ Židé byli naštvaní, protože Ježíš uzdravil člověka s odumřelou rukou v sobotu, v den klidu (sabat). V Markovi 11,15-17 čteme o další situaci, kdy se Ježíš rozhněval: „Tak přišli do Jeruzaléma. Když vešel do chrámu, začal vyhánět ty, kdo v chrámě prodávali i kupovali. Zpřevracel stoly směnárníků i sedačky prodavačů holubic a nikomu nedovoloval ani přenášet zboží přes chrámové nádvoří. Potom je vyučoval: „Není snad psáno, že ‚Můj dům bude nazýván domem modlitby pro všechny národy‘? Vy jste z něj ale udělali ‚doupě lupičů‘!“ (B21)

Je-li tedy hněv normální lidskou reakcí, proč se v Bibli tak často píše o tom, že hněv je špatný? Například Pavel píše v listu Koloským 3,8: „Ale nyní odhodte to všecko: zlobu, hněv, špatnost, rouhání, pomluvy z vašich úst.“ Pavel nám také radí: „Ať je vám vzdálena všechna tvrdost, zloba, hněv...“ V celkovém kontextu Bible je hněv vnímán negativně, protože kvůli němu lidé snadno hřeší.

Hněv může být vyvolán následujícími situacemi:

1. pracovní prostředí nebo požadavky kladené na člověka
2. řízení v dopravní špičce může vést k agresi za volantem
3. oslabená fyzická kondice
4. užívání alkoholu
5. nízká sebeúcta
6. touha po moci nebo kontrole ve vztahu
7. touha po dokonalosti
8. frustrace, napětí a nervozita
9. deprese

Zvládání hněvu

Cíl 2: Uved' způsoby zvládání hněvu.

Kontrolovat hněv je možné. Nemusíme dovolovat hněvu, aby ničil naše životy a náš vztah s Bohem. Bible uvádí mnoho praktických návodů jak zvládat hněv. V listu Efezským 4,26–27, nám Pavel radí: „Hněváte-li se, nehřešte. Nenechte nad svým hněvem zapadnout slunce a nedopřejte místa ďáblu.”

Hněv by nás neměl dovést k hříchu

Hněv, který nás pokouší k hříchu, není spravedlivým hněvem. V hněvu jsou lidé schopni říct a udělat velmi špatné věci. Mokrát jsem se já, Kevin, naštvál a udělal něco, z čeho mě Duch svatý posléze usvědčil, takže jsem musel jít a omluvit se lidem, které jsem urazil. Bůh mě toto nechal udělat několikrát, dokud jsem nepochopil, že je mnohem jednodušší ve svém hněvu zůstat zticha.

Když víš, že tvůj hněv začíná růst, odejdi na chvíli pryč a uklidni se. Zkus přemýšlet nad jinými věcmi. Důležité je, abys nikdy nereagoval na základě svého hněvu, protože taková reakce tě velice rychle dovede k hříchu.

Nenech nad svým hněvem zapadnout slunce

Pavel píše: „zkroutte svůj hněv, než slunce zapadne.“ (Efezským 4,26; B21) Buď pohotový k odpuštění a k překonávání těžkostí. Pokud si budeš uchovávat hněv ve svém srdci, vždy se nakonec změní v za-
hořklost.

Příčinou některých závažných problémů ve službě je právě hněv, který si lidé nesou ze situací, jež se staly už před několika lety. Je mnohem emocionálně a duchovně prospěšnější stát se člověkem, který dokáže rychle odpuště.

Nedávej místo ďáblu

Pavel nám radí, abychom ve svém rozčilení nedopřáli žádné místo ďáblu. Hněv může být silnou ďáblou zbraní proti nám. Proto si neustále musíme dávat pozor, aby ďábel neměl žádnou kontrolu nad našimi životy a abychom zůstávali v Boží vůli. Pokud se vyvarujeme hříchu, budeme-li schopni rychle odpouštět a nenecháme-li ďáblu žádné místo ve svých životech, potom budeme úspěšně zvládat svůj hněv.

Další praktické způsoby jak zvládat hněv

Čím déle chodíš s Bohem, tím více budou tvé postoje a chování podobné Kristu a tím méně se ocitneš v hloupých a zbytečných konfliktech. Nikdo však není proti konfliktům imunní. I když je nevyhledáváš, můžeš se v nějakém ocitnout. Ta dobrá zpráva ale je, že konflikt nemusí být vždy pouze špatný.

Některé konflikty mohou být ve skutečnosti příležitostí k vyřešení velice zásadních problémů. I tak je ale nezbytné vědět, jak se vypořádávat s hněvem, zvláště když jsme ve sporu s druhými lidmi. Potlačovat nebo dusit hněv je nebezpečné, protože hněv roste a stává se nekontrolovatelným. Naučit se vyjadřovat hněv správným způsobem je velkou výhodou. Po pravdě, hněv může být užitečným nástrojem pro změnu a růst v přátelství, pokud je řízen láskou a vědomím práv a hodnoty druhého člověka.

ŠEST ZPŮSOBŮ JAK ZVLÁDAT HNĚV

Sdílej své pocity

Je lepší mluvit o vlastních pocitech než o chybách toho druhého. Když nás někdo kritizuje, snadno se rozčílíme a jednáme prudce. Vyhni se takovým negativním projevům.

V určité chvíli řeš jen jeden konflikt

Řešení jednoho problému je dost těžké i bez připomínání pocitu křivd z minulosti. Snaž se vyřešit problém, když přijde, a nechovej si v srdci nevyřešený hněv.

Nech druhého zareagovat

Ti, kteří odcházejí během argumentace, nejsou féroví hráči. Jestli jsi naštvaný na manželku nebo na svého kamaráda, máš právo se vyjádřit. A naopak bys měl vyslechnout také druhou stranu. Jen tak můžeš vyřešit daný problém nebo najít kompromis.

Usiluj o komunikaci, ne o vítězství

Smyslem vyjadřování našeho hněvu je projevení našich pocitů, nikoli touha si podrobit lidi. Pokud dva lidé dokáží správně vyjádřit své emoce a dostanou ze sebe svůj hněv, často tím ujasní celou situaci a znovu najdou lásku jeden k druhému.

Vyvažuj kritiku láskou

Je mnohem snadnější vyjádřit náš hněv, pokud ho vyvážíme mnoha projevy lásky. Pamatuj, že láska je tou největší ctností.

Přiznej svůj hněv před Bohem

Ať už potlačuješ svůj hněv kvůli čemukoliv, vyznej jej Bohu. Můžeš si říct: „Nikdy bych nemohl povědět Bohu, jak hodně jsem naštvaný. Určitě by se mu to nelíbilo!“ Ale Bůh už stejně o našem hněvu ví, a i přesto chce, abychom s ním o tom mluvili. Žalmista se o svých nepřátelech vyjadřuje velmi tvrdě: „V ústech jim, Hospodine, rozbij zuby, tesáky těch lvů, Bože, vylámej! Ať se rozplynou,

ať zmizí jako vody, šípy, jež vystřelili, ať ztratí se! Ať jsou jak slímák, co ve slizu se plazí, jak potrácený plod, jenž slunce neviděl! (Žalm 58,7-9; B21). Ačkoli jsou tato slova drsná, vyjadřují Bohu upřímné a zraněné srdce.

Žalmista, namísto plánování pomsty nebo i pouhých myšlenek na ni, ventiluje svůj hněv Bohu. A stejně tak jako žalmista, i my bychom měli sdílet s Bohem všechny své emoce. Bůh je schopen vzít srdce naplněné hněvem a hořkostí a uzdravit je. Jeho mocí se můžeme naučit milovat své nepřátele.

Pravidlo lásky

Cíl 3: Diskutujte nad tím, jak funguje pravidlo lásky, když se hněváme.

Ježíš v Janově evangeliu 13,34–35 říká: „Dávám vám nové přikázání: Milujte jedni druhé. Milujte jedni druhé, jako jsem já miloval vás. Podle toho všichni poznají, že jste moji učedníci, když budete mít lásku jedni k druhým.“ (B21) Dále, v Janovi 15,12, Ježíš opakuje toto přikázání: „Toto je mé přikázání: Milujte jedni druhé, jako jsem já miloval vás.“ I když jsme naštvaní, musíme druhé lidi stále milovat. To je ten nejefektivnější způsob, kterým ukazujeme druhým lidem, že jsme Ježíšovými učedníky. Naše láska musí být silnější než náš nejprudší hněv. I v momentě svého největšího rozčilení bychom měli milovat všechny lidi, zvláště naše věřící sestry a bratry. Znakem Boží lásky mezi námi je, že je pomalá k hněvu. Takže, pokud lidi skutečně milujeme, jsme schopni mít s nimi trpělivost.

V Koloským 3,14 se píše: „Především však mějte lásku, která všechno spojuje k dokonalosti.“ Láska sjednocuje, hněv rozděluje. Jako děti Boží jsme povoláni k tomu, abychom žili v jednotě a pokoji. Není zde místo pro hněv, jenž by rozděloval jednoho od druhého. Musíme milovat, spolupracovat, odpouštět si a být shovívaví k chybám druhých lidí.

Nikdo není bez chyby, ani ty. Pokud chceš, aby lidé tolerovali tvé chyby a odpouštěli ti, měl bys být ochoten tolerovat i ty jejich. V 1. Janově listu 3,14–16 čteme silná slova o křesťanech, kteří nedokáží milovat ostatní Boží děti: „My víme, že jsme přešli ze smrti do života, protože milujeme své bratry. Kdo nemiluje, zůstává ve smrti. Kdokoliv nenávidí svého bratra, je vrah – a víte, že žádný vrah nemá

podíl na věčném životě. Podle toho jsme poznali, co je láska, že on za nás položil život. A tak i my jsme povinni položit život za své bratry.“

Nenávist je stejným hříchem jako vražda. Nemůžeš nenávidět druhého člověka a přitom milovat Boha. Je nemožné dát život za někoho, koho nenávidíš. Proto musíme upustit od veškerého hněvu a přinést mezi Boží děti opravdovou lásku. Tento zákon lásky je pro křesťany klíčový. V listu Římanům 13,8 se píše: „Nikomu nedlužte nic než vzájemnou lásku; kdo miluje druhého, totiž naplnil Zákon.“ (B21) Toto je ten nový zákon, kterým se křesťané musí řídit.

Kdybychom skutečně milovali jeden druhého tak, jak Bůh zamýšlel, neměli bychom s hněvem žádný problém. List 1. Petru 4,8 nám připomíná: „... především si ale zachovejte vzájemnou lásku, vždyť láska přikryje množství hříchů.“ Láska nás vede k odpuštění. Pokud milujeme jeden druhého opravdově, potom nemáme problém rychle odpustit druhým lidem. A odpuštění je v Božích očích velice důležité.

V listě Jakubovi 1,19 se píše: „Víte, milovaní bratři, že každý člověk má být pohotový k slyšení, ale pomalý k mluvení, pomalý k hněvu.“ Pokud budeme pohotoví k slyšení a pomalí k mluvení, nebudeme mít mnoho důvodů k hněvu. Náš hněv je častokrát výsledkem toho, že jsme nevyslechli druhého člověka. Vždy bychom se měli snažit vidět problém z perspektivy toho druhého a naslouchat více než mluvit.

Boží spravedlivý hněv

Cíl 4: Popiš aspekty Božího spravedlivého hněvu.

Někteří lidé se ze všech Božích vlastností zaměřují pouze na lásku, přitom nám Bible odhaluje i Boží spravedlivý hněv. Podívejme se na některé znaky Božího hněvu.

Bůh je pomalý k hněvu

Za prvé, Bible nás učí, že Bůh se nerozhěvá snadno. Když Bůh vyjadřuje svůj hněv, je to vždy odůvodněné a uvážené; Bůh nikdy neztrácí kontrolu nad svým hněvem. Jeho hněv je vždy spojen s láskou a soucitem. V Žalmu 86,15 se píše: „Ty ale, Pane, jsi Bůh milostivý a soucitný, nesmírně trpělivý, velmi věrný a laskavý.“ (B21)

Žalm 103,8–9 mluví o kvalitě Božího hněvu: „Hospodin je milostivý a soucitný, nesmírně trpělivý a velmi laskavý. Nevznáší stále výčitky, nechová zlobu navěky.“ (B21) Žalm 145,8 dodává: „Hospodin je milostivý, plný slitování, shovívavý a nesmírně milosrdný.“ Tím, že se učíme, jak být pomalými k hněvu, rosteme duchovně a dospíváme. Pomalost nám dává čas i svobodu k rozhodnutí, jak vyřešit problém a zvládnou svůj hněv.

Následující biblické verše nás povzbuzují, abychom byli pomalí k hněvu:

- „Je lepší být trpělivý než velký silák, je lepší se ovládat než města dobývat.“ (Příslaví 16,32; B21)
- „Nebud' snadno popudlivý k hněvu, mrzutost odpočívá v klíně hlupáků.“ (Kazatel 7,9)
- „Víte, milovaní bratři, že každý člověk má být pohotový k slyšení, ale pomalý k mluvení, pomalý k hněvu. Lidský hněv přece k spravedlnosti před Bohem nevede.“ (Jakubův 1,19–20; B21)
- „Vlídna odpověď odvrací zlobu, příkrá řeč ale budí hněv.“ (Příslaví 15,1; B21)
- „Vznětlivý člověk vzbuzuje sváry, trpělivý dovede spory uklidnit.“ (Příslaví 15,18)

Příčinou Božího hněvu je hřích a vzpoura

V knize Exodus 32,9 čteme: „Hospodin Mojžíšovi řekl: ‚Pozoruj tento lid – ó, jak je tvrdošijný! Nech mě, ať je zachvátil plamen mého hněvu; vyhladím je...!‘“ (B21) Boží hněv je následkem lidské bezbožnosti. V listu Římanům 1,18 se píše: „Z nebe se zjevuje Boží hněv proti každé bezbožnosti a nepravosti lidí, kteří svévolně potlačují pravdu.“ (B21) Jednoduše řečeno, Boží hněv plane proti hříchu. Měli bychom být velice vděční za to, že Ježíš vytrpěl Boží hněv za naše hříchy na kříži, že vytrpěl trest, který jsme si zasloužili my.

Boží hněv je zdrženlivý a regenerující

V Žalmu 78,38 říká: „... často odvrátil svůj hněv a nedal zcela procihnout svému rozhořčení.“ Izajáš píše: „V ten den řekneš: ‚Chválím tě, Hospodine – byls na mě rozzloben, odvrátil jsi však svůj hněv a potěšil jsi mě.‘“ (Izajáš 12,1; B21).

Když Bůh projevuje svůj hněv, je jeho hněv úměrný a limitovaný. Bůh touží obnovit a poskytnout útěchu těm, se kterými je ve sporu. Bůh nenávidí hříchy, ale pokud hříšník lituje toho, co udělal, Bůh mu hned odpouští a utiňuje ho. Boží hněv vede pouze k pokání.

Závěr

Zde je pár praktických nápadů, které ti pomohou překonávat tvůj hněv.

- Přiznej si svůj hněv. Buď ochoten uznat, že se hněváš.
- Ovládej své myšlenky. Tvé myšlenky jsou při zvládnutí emocí klíčové. Zapamatuj si Pavlova slova z listu Filipským 4,8: „Závěrem, bratři, cokoli je pravdivé, ušlechtilé, spravedlivé, čisté, milé, cokoli má dobrou pověst, je-li nějaká ctnost a nějaká chvála – o tom přemýšlejte.“ (B21)
- Rozpoznej příčiny svého hněvu. Zjistí, co tě rozčiluje.
- Zkoumej své nelogické názory. Všichni máme vlastní hodnotový žebříček nebo způsob uvažování, ve kterém posuzujeme a hodnotíme názory, lidi a situace.
- Netrap se kvůli všemu. Nauč se smát běžným neúspěchům a věcem, které tě štve. Pomůže ti to zbavit se hněvu.
- Pamatuj na smysl přátelství. Ve vztahu není nikdo nikdy zcela bez viny nebo zcela špatný.
- Vybuduj si duševní pohodu. Životem v hněvu škodíš sobě a možná i ostatním lidem. Nech Boha, ať udělá to, co ty nez můžeš.

VERŠE K ZAPAMATOVÁNÍ

Žalm 37,8

Žalm 78,38

Přísl. 15,1

Přísl. 16,32

Přísl. 27,5–6

Galatským 5,22–23

Efezským 4,26

Židům 12,14–15

TEST

Po prostudování této lekce si pozorně přečti následující otázky a zakroužkuj správné odpovědi. Každá otázka má pouze jednu správnou odpověď.

1. Jak rychle bychom se podle Bible měli vypořádat s hněvem?

- a) Nechat to uležet jeden měsíc.
- b) Vůbec to neřešit.
- c) Co nejdříve.

2. Na čem může podle psychologů záviset způsob, kterým vyjadřujeme svůj hněv?

- a) Jestli je venku zataženo nebo svítí sluníčko.
- b) Podle toho, co se děje na burzovním trhu.
- c) Na způsobu, kterým naši rodiče vyjadřovali svůj hněv.

3. Co se stane, pokud se lidé nevypořádají se svým hněvem?

- a) Hněv nakonec vyšumí.
- b) Hněv se může změnit v agresi, zahořklost a násilnost.
- c) Hněv se časem změní v lásku a pokoj.

4. Jaké jsou tři složky hněvu?

- a) Emocionální, kognitivní a behaviorální.
- b) Špatný pocit, dobrý pocit a žádný pocit.
- c) Ignorování pocitů, přijetí pocitů, vyjadřování pocitů chováním.

5. Co se stane tomu, kdo dusí svůj hněv uvnitř sebe?

- a) Získá přátele a společenský vliv.
- b) Hněv narůstá do té míry, až se stává nekontrolovatelným.
- c) Může být oceněn jako „zaměstnanec měsíce“.

6. Jedním z nejlepších způsobů jak se vypořádat s hněvem v konfliktu je:

- a) zaútočit na druhého člověka,
- b) připomenout mu staré křivdy,
- c) vyvažovat kritiku projevy lásky.

7. Co Bůh podle žalmisty udělá, když mu přiznáme svůj hněv?

- a) Zbaví nás všech problémů.
- b) Změní naše srdce a pomůže nám reagovat správným způsobem.
- c) Rozzlobí se na nás.

8. Kterou z níže uvedených rad, jak naložit s hněvem, nám Pavel v Efezským nepíše?

- a) Nedávej místo ďáblu ve svém životě.
- b) Nemluv v rozhořčení.
- c) Nezůstávej v hněvu.

9. Co myslíme tím, když řekneme, že Bůh je pomalý k hněvu?

- a) Bůh má emoce, které se ovšem nikdy nevymknou jeho kontrole.
- b) Bůh občas vybuchne rozhořčením.
- c) Bůh potřebuje čas, aby porozuměl tomu, o co v situaci vlastně jde.

10. Pravdivý výrok o lásce je, že láska:

- a) rozděljuje, ale hněv sjednocuje,
- b) není nikdy silnější než hněv,
- c) je tím nejeffektivnějším způsobem, kterým dokazujeme, že jsme učedníci Ježíše Krista.

SPRÁVNÉ ŘEŠENÍ

Poznámka: Pokud byla některá z tvých odpovědí nesprávná, můžeš se podívat na odkazy v závorkách, které tě zavedou zpět do dané lekce.

1. c (1.1)
2. c (1.1)
3. b (1.1)
4. a (1.1)
5. b (1.2)
6. c (1.2)
7. b (1.2)
8. b (1.2)
9. a (1.4)
10. c (1.3)

O AUTORECH LEKCE

Terry Reiser se věnuje pastorační službě již přes 30 let. Je pastorem ve Faith Community Church v Berlinu ve Wisconsinu. Získal doktorát v oboru křesťanského klinického poradenství a je uznáván Národní asociací pro křesťanské poradenství (National Christian Counselors Association).

Kevin Dawson získal magisterské vzdělání v humanitních vědách na AGTS a bakalářské vzdělání v humanitních vědách na Central Bible College. Napsal několik kurzů pro Global University. Kevin se věnuje službě mládeži již přes 11 let a v současné době je pastorem mládeže v Indianě.

